

Daňovky

Daňové a právní aktuality

Daně

Dotace

Právo

Ze světa

Z judikatury

Krátce

Listopad 2020

Obsah

Editorial

Daně

Rozšíření liberačního balíčku i na maloobchod a poskytování služeb v provozovnách

Dotace

Druhá vlna přijímání žádostí o podporu COVID – Nájemné už běží

Právo

Změny v pracovnělékařských službách v době nouzového stavu

Investiční pobídky: Lhůtu pro splnění všeobecných podmínek bude možné prodloužit až na pět let

Praktická úskalí Quick fixes

O výzvy v OP PIK je zájem, další přibudou

Brexit: co může nastat z pohledu sociálního a zdravotního pojištění v roce 2021

Kybernetickou odolnost finančních institucí zabezpečí DORA

Za spam padla rekordní pokuta

Ze světa

Mezinárodní pravidla pro zdanění digitální ekonomiky postupují do další fáze

Z judikatury

NSS vymezil rozdíl mezi smluvním a zahraničním zaměstnancem

NSS posvětil milionovou pokutu za švarcsystém

SDEU: Plný nárok na odpočet lze uplatnit i u výdajů, ze kterých má prospěch třetí osoba

Věřitel ani dlužník nemusí být plátcí DPH v okamžiku snížení základu DPH

Krátce

Stručné aktuality, listopad 2020

Editorial

Ve veřejném prostoru hrají prim spíše negativní zprávy, jsem proto rád, že mám pro vás něco pozitivního. (A není to test.) Řada z vás se ptá, zda se letos vůbec uskuteční Daňové a právní fórum. Mohu potvrdit, že naše tradiční a největší klientská akce letos proběhne ve čtvrtek 10. prosince, a to formou živého vysílání.

Těšit se můžete na diskusi s náměstkem ministryně financí Stanislavem Koubou a nepřijdete ani o možnost pokládat dotazy. Mrzí mě, že se nesetkáme osobně, ale klíčové novinky ze světa daní a práva si budete moci poslechnout i tak. Konferenci navíc bude možné zhlédnout i ze záznamu. Pozvánku obdržíte v nejbližších dnech, ale [registrovat se můžete už nyní](#).

Přeji vám tento měsíc jen samé dobré zprávy!

Tomáš Kroupa
Partner

4 | Daňové a právní aktuality – listopad 2020

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., společnost s ručením omezeným založená dle právních předpisů České republiky a členská společnost globální organizace nezávislých členských společností KPMG, přidružených ke KPMG International Limited, soukromé anglické společnosti s ručením omezeným. Všechna práva vyhrazena.

Rozšíření liberačního balíčku i na maloobchod a poskytování služeb v provozovnách

Ministerstvo financí vydalo další liberační balíček, kterým se rozšiřuje prominutí zálohy na silniční daň, na daň z příjmů a úroků z prodlení z DPH i na podnikatele v maloobchodním prodeji a prodeji a poskytování služeb, kteří museli uzavřít provozovny od 22. října 2020.

Jana Fuksová
jfuksova@kpmg.cz

Pavel Matoušek
kpmg@kpmg.cz

Liberační balíček má formu rozhodnutí ministryně financí, které bylo zveřejněno ve Finančním zpravodaji 25/2020 a týká se daňových subjektů, u nichž převažující část příjmů pocházela v rozhodném období mezi 1. červnem 2020 a 30. zářím 2020 z maloobchodního prodeje a prodeje a poskytování služeb v provozovnách s výjimkou těch činností, které mohou zůstat otevřené v souladu s krizovým opatřením vlády i po 22. říjnu 2020.

Podmínkou prominutí je, že nadpoloviční část příjmů pochází z výše uvedených činností, které byly zakázány či omezeny krizovým opatřením vlády. Daňové subjekty, na které se prominutí vztahuje, musí splnění podmínek pro prominutí oznámit správci daně. Dle liberačního balíčku postačuje oznámení e-mailem, nicméně pro vyšší míru jistoty doporučujeme využít datovou schránku. Daňovým subjektům splňujícím uvedené podmínky, které toto oznámí správci daně, se promíjí:

- Úrok z prodlení vzniklý na DPH za zdaňovací období září 2020, říjen 2020, listopad 2020, popř. na DPH za zdaňovací období III. čtvrtletí 2020, bude-li daň, k níž se úrok váže, uhrazena nejpozději dne 31. prosince 2020;
- Zálohy na silniční daň na zdaňovací období roku 2020 splatné 15. dubna 2020, 15. července 2020, 15. října 2020 a 15. prosince 2020;
- Zálohy na daň z příjmů splatné v období od 15. října 2020 do 15. prosince 2020.

Prominutím záloh na silniční daň a daň z příjmů ale nedochází k prominutí daně samotné. V případě DPH se nepromíjí pokuta za opožděné podání daňového přiznání, které je spolu s kontrolním hlášením stále nutné podávat v zákonných lhůtách. Odůvodnění dále dodává, že v rozsahu, v němž na ně toto rozhodnutí nedopadá, mohou daňové subjekty stále využít možnosti požádat o posečkání nebo úhrady ve splátkách z důvodů souvisejících se šířením viru SARS-CoV-2, přičemž v případě povolení se automaticky promíjí i úrok z prodlení, resp. úrok z posečkané částky vzniklý od 12. března 2020 do 31. prosince 2020 (viz Finanční zpravodaj 9/2020).

S ohledem na hromadné prominutí DPH u bezúplatného dodání vybraného zboží a služeb, u nichž vznikla povinnost přiznat daň v období od 1. října 2020 do 31. prosince 2020, nedochází k žádným změnám, a i nadále platí podmínky z posledního liberačního balíčku.

5 | Daňové a právní aktuality – listopad 2020

Druhá vlna přijímání žádostí o podporu COVID – Nájemné už běží

V návaznosti na znovuzavedení opatření omezujících maloobchodní prodej a poskytování služeb přišla vláda s druhou výzvou programu COVID – Nájemné. Podávat žádosti je možné do 21. ledna 2021.

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Matěj Kolář
kpmg@kpmg.cz

Jak jsme vás už [informovali](#), ministerstvo průmyslu a obchodu vyhlásilo druhou výzvu podpory nájemného, program COVID – Nájemné. Stejně jako v první výzvě programu bude mít nájemce, který naplňuje definici oprávněného žadatele, nárok na kompenzaci ve výši 50 % nájemného, a to za rozhodné období 1. červenec 2020 až 30. září 2020. Klíčovou podmínkou pro získání této podpory je skutečnost, že žadatel byl z důvodu říjnových vládních nařízení nucen uzavřít svou provozovnu. Další podmínky stanoví přímo výzva.

Stejně jako v první vlně programu COVID – Nájemné bude možné čerpat dotaci v maximální výši 10 milionů korun za rozhodné období. Důležité ale je, že podpora obdržená během první a druhé vlny programu se nesčítá. Stále je však nutné nepřekročit dočasný rámec Evropské komise a současně je zapotřebí uhradit alespoň 50 % rozhodného nájemného před podáním žádosti o podporu.

Zásadním rozdílem oproti první vlně podpory je skutečnost, že **už není nutné získat slevu z nájmu od pronajímatele**. V druhé výzvě postačí pouze čestné prohlášení pronajímatele potvrzující existenci nájemního vztahu.

V případě, že žadatel o podporu podal žádost už během první vlny podpory, použije pro registraci do systému již vytvořené přihlašovací údaje. Pokud se jedná o nového žadatele, je nezbytné nejdříve ověřit identitu pro elektronickou identifikaci. Více o registraci se dozvíte v [tomto článku](#).

Veškeré formuláře a další informace potřebné k podání žádosti jsou dostupné na [stránkách MPO](#) a uvnitř žadatelského portálu.

Změny v pracovnělékařských službách v době nouzového stavu

Vláda přijala krizové opatření o provádění periodických a dalších zdravotních prohlídek. Opatření obdobně jako na jaře především zavádí možnost využít ve stanovených případech čestné prohlášení či možnost neprovádět periodické prohlídky. Účinné je opatření od 19. října a platí po dobu nouzového stavu.

Romana Szutányi
kpmg@kpmg.cz

Jednou z hlavních změn, které krizové opatření přináší, je nahrazení vstupních pracovnělékařských prohlídek nových zaměstnanců čestným prohlášením. Vláda nařizuje pohlížet na čestné prohlášení jako na posouzení zdravotní způsobilosti osoby ucházející se o zaměstnání podle zákona o specifických zdravotních službách, a to u:

- osob, jejichž pracovněprávní vztah vznikne ode dne vyhlášení opatření do ukončení nouzového stavu a
- jejich sjednaný druh práce je podle zákona o ochraně veřejného zdraví zařazen až na výjimky do kategorie první nebo druhé a
- dosud u nich nebyla provedena vstupní lékařská prohlídka.

Obdobně se postupuje i u osob, jejichž pracovněprávní vztah vznikne ode dne vyhlášení opatření do ukončení nouzového stavu a které vykonávají činnosti epidemiologicky závažné. U těchto osob se čestným prohlášením nahrazuje zdravotní průkaz vydávaný podle zákona o ochraně veřejného zdraví.

Čestné prohlášení je platné nejdéle do uplynutí 90 dnů ode dne následujícího po dni ukončení nouzového stavu. Vzor čestného prohlášení tvořící přílohu opatření je snadno dostupný např. na stránkách [ministerstva zdravotnictví](#) nebo [Státní inspekce úřadu práce](#).

Vláda současně uděluje výjimku z provádění periodických lékařských prohlídek podle vyhlášky o pracovnělékařských službách a některých druzích posudkové péče. Periodické lékařské prohlídky není třeba v době trvání tohoto nouzového stavu zajišťovat a provádět.

Lékařské posudky, jejichž platnost skončí v době trvání nouzového stavu, se mají dle opatření považovat za nadále platné, a to i po ukončení nouzového stavu po dobu 90 nebo 30 dnů podle toho, zda lékařský posudek uváděl, že osoba je zdravotně způsobilá nebo zdravotně způsobilá s podmínkou.

Opatření současně stanoví, jak mají poskytovatelé pracovnělékařských služeb postupovat po ukončení nouzového stavu. Opatřením chce vláda odlehčit vyčerpaným poskytovatelům zdravotních služeb v primární péči. Podle našich zkušeností se uleví i zaměstnavatelům, kdy obdobně jako na jaře vyčerpání poskytovatelů komplikovala zejména nábor nových zaměstnanců.

Investiční pobídky: Lhůtu pro splnění všeobecných podmínek bude možné prodloužit až na pět let

Poslanecká sněmovna i Senát v rekordním čase schválily návrh vládní novely zákona o investičních pobídkách. Má umožnit příjemcům podpory postiženým následky koronavirové epidemie požádat o prodloužení lhůty pro splnění všeobecných podmínek.

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Silvie Jurčíková
sjurcikova@kpmg.cz

Ministerstvo průmyslu a obchodu přichází se vstřícným krokem pro investory v souvislosti s dopady pandemie koronaviru. V určitých případech zavádí možnost požádat o prodloužení lhůty pro splnění všeobecných podmínek až o dva roky. Lhůta tak může být prodloužena z původních tří až na pět let.

Pro příjemce investičních pobídek je splnění všeobecných podmínek ve lhůtě tří let od vydání Rozhodnutí o příslibu investiční pobídky klíčovou podmínkou pro možnost zahájit čerpání investiční pobídky. Není-li tato lhůta splněna, nárok příjemce na investiční pobídku zcela zaniká. Možnost prodloužení lhůty proto pro investory představuje vítanou pomoc. S podobným řešením jsme se setkali i po krizi v letech 2008 a 2009.

V praxi by se mělo postupovat tak, že příjemce investiční pobídky bude muset o prodloužení lhůty v případě zájmu požádat **nejpozději 30 dní před uplynutím původní zákonné lhůty tří let od vydání rozhodnutí**. To znamená, že pokud novela nabyde účinnosti např. na začátku prosince tohoto roku, mohly by jí využít společnosti, které obdržely rozhodnutí o příslibu investičních pobídek v roce 2018 a později. Zároveň to tudíž znamená, že pokud již tříletá doba společností uplynula, nebude možné dodatečně žádat o její prodloužení.

Schvalování žádostí o prodloužení nebude automatické. Žadatel bude muset prokázat, že nemohl splnit vybrané zákonné podmínky v původní lhůtě z důvodu šíření onemocnění COVID-19. Bude na každém žadateli, jakým způsobem tuto skutečnost prokáže.

Novela zákona byla vyhlášena ve Sbírce zákonů 2. listopadu 2020. Účinnosti nabývá dnem následujícím po vyhlášení.

Praktická úskalí Quick fixes

1. září 2020 vstoupila v účinnost novela zákona o DPH, která implementuje dlouho očekávané změny v oblasti intrakomunitárního obchodu se zbožím (Quick fixes). Už nyní se setkáváme s prvními praktickými dopady na daňové subjekty i s řešeními dříve diskutovaných problémů.

Veronika Výborná
vvyborna@kpmg.cz

Marcela Hýnarová
kpmg@kpmg.cz

Od začátku se velmi probíralo prokazování přepravy do jiného členského státu (JČS) Evropské unie. Dle příslušného článku nařízení se považuje za dostatečné předložit dané kombinace dokumentů vystavených alespoň dvěma na sobě nezávislými stranami, které jsou zároveň nezávislé na prodávajícím i kupujícím. Nyní došlo k vyjasnění pojmu „nezávislost“. Nezávislé osoby jsou ty, které nejsou kapitálově ani jinak spojené. V případě kapitálové propojenosti je za nezávislou považována osoba, která má nižší než 40% podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech těchto osob.

V nedávné době se odborná veřejnost také zabývala podmínkou pro osvobození od DPH u dodávek zboží do JČS spočívající ve **správném** vykázání transakce v souhrnném hlášení. Objevují se názory, podle nichž musí být transakce vykázána v souhrnném hlášení za období, ve kterém byla uskutečněna, tj. do kterého dle zákona o DPH skutečně náleží, aby bylo možné dodání osvobodit. Tento výklad ale koliduje s ustanovením § 104 zákona o DPH, které umožňuje vykazovat transakce i v jiných zdaňovacích obdobích, než do kterých náleží. Finanční správa se k této problematice nevyjádřila. Nicméně v návaznosti na vysvětlivky Evropské komise věříme, že bude obhajitelné, pokud bude transakce vykázána v souhrnném hlášení za jiné zdaňovací období, než do kterého fakticky náleží.

Dalším diskutovaným tématem byla manka a škody v režimu skladu. Původní komentář ke konsignačním skladům zmiňoval, že vždy, když ve skladu dojde ke zničení, ztrátě či zcizení zboží, daňový subjekt přestane splňovat podmínky pro zjednodušení v režimu skladu a vznikne mu povinnost registrovat se k DPH. Všechny státy EU podaly ovšem společný návrh na zavedení toleranční hranice manka a škod ve výši 5 %. Potvrzení tohoto tolerančního limitu pro nevýznamné ztráty z hlediska hodnoty nebo množství zboží zohledňuje už i Informace Generálního finančního ředitelství k novele zákona o DPH s účinností od 1. září 2020.

V této Informaci GŘF mj. dále uvádí, že v případě, že plátce není schopen předložit požadovanou kombinaci dokumentů prokazujících, že zboží bylo odesláno či přepraveno do JČS, lze toto prokázat i jinými důkazními prostředky. Dále upozorňuje na změnu povinnosti přiznat v přiznání k DPH osvobozené dodání do JČS, která se nově váže na okamžik, ve kterém bylo dodání zboží uskutečněno. Následné vykázání proběhne buď ke dni vystavení daňového dokladu, nebo do 15. dne měsíce následujícího po měsíci uskutečnění (podle toho, co nastane dříve). Obdobně se upravuje i vykazování u přemístění zboží z JČS.

Další vývoj v oblasti přeshraničního obchodu budeme i nadále sledovat a o případných změnách vás informovat.

O výzvy v OP PIK je zájem, další přibudou

Přinášíme přehled otevřených výzev v rámci OP PIK včetně stavu příjmu žádostí. Současně byla vyhlášena nová výzva v programu Služby infrastruktury a otevřít by se měly i další programy.

Karin Stříbrská
kpmg@kpmg.cz

Vendula Vařáková
kpmg@kpmg.cz

Mezi aktuálně otevřené programy v rámci OP PIK patří Aplikace, Inovace a Potenciál (podrobné informace najdete v [tomto článku](#)). Příjem žádostí probíhá, přičemž počet podaných žádostí ve druhé polovině října byl následující:

- Aplikace – podáno 22 žádostí, vyčerpáno 10 % z plánované alokace
- Inovace – podáno 15 žádostí, vyčerpáno 27 % z plánované alokace
- Potenciál – podáno 7 žádostí, vyčerpáno 7 % z plánované alokace

Z uvedeného vyplývá, že i přes řadu limitujících podmínek, které platí pro velké podniky, je o dotace zájem. Největší příliv podaných žádostí se očekává vždy před koncem vypršení lhůty pro příjem žádostí. Zejména v programu Inovace doporučujeme podat případné žádosti co nejdříve, jelikož se jedná o kontinuální výzvu.

Dále byla 15. října vyhlášena **výzva VIII. v programu Služby infrastruktury**. Program se soustředí na zvýšení intenzity společných výzkumných, vývojových a inovačních aktivit mezi podnikatelskými subjekty a veřejným sektorem. Mělo by se jednat o spolupráci zaměřenou na realizaci nových technologií a konkurenceschopných výrobků a služeb. Mezi podporované aktivity patří provozování či rozšíření stávající inovační infrastruktury nebo vybudování infrastruktury nové.

Způsobilými výdaji mohou být investice a vybrané provozní náklady. Příjem žádostí o podporu bude probíhat od 30. listopadu 2020 do 1. dubna 2021. Míra podpory bude činit 50–75 %, výše dotace se pak bude pohybovat mezi jedním milionem až 150 miliony korun. Celková míra podpory a výše dotace bude záviset na typu aktivity, typu příjemce a režimu podpory – GBER / de minimis. Výzva je částečně určena i pro velké podniky.

Nově bude také vyhlášena **výzva VI. v oblíbeném programu Úspory energie**. Cílovou skupinou budou rovněž velké podniky a vyhlášení a současně otevření příjmu žádostí by mělo dojít 24. listopadu. Podrobnější informace k podpoře přinese až výzva. Plánovaná alokace výzvy bude dvě miliardy korun.

Poslední je stále avizovaná výzva **v programu ICT a sdílené služby – digitální podnik**. Podrobnosti by měla definovat až samotná výzva, avšak stále není jisté, zda bude skutečně vyhlášena. To totiž závisí na množství nevyčerpaných prostředků.

Rádi vám poskytneme bližší informace, případně prověříme, zda další podmínky programu vyhovují plánovaným aktivitám vaší společnosti.

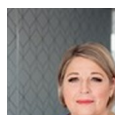
10 | Daňové a právní aktuality – listopad 2020

Brexit: co může nastat z pohledu sociálního a zdravotního pojištění v roce 2021

Blížící se závěr roku 2020 s sebou přináší i konec přechodného období vyplývajícího z tzv. Výstupové dohody mezi Velkou Británií a EU. Po dobu jeho trvání (od 1. února do 31. prosince 2020) se na UK z pohledu sociálního a zdravotního pojištění nahlíží, jako by byla stále součástí EU. Pokud se do konce roku neuzavře dohoda o budoucím dlouhodobém uspořádání vztahů mezi Velkou Británií a EU, bude to mít na tuto oblast významný dopad.

Iva Krákorová
ikrakovova@kpmg.cz

Lenka Nováková
lnovakova@kpmg.cz

Lenka Pecková
kpmg@kpmg.cz

Po vystoupení Velké Británie (UK) z EU se v přechodném období pro určení příslušnosti k systému sociálního a zdravotního pojištění, do kterého by měl vyslaný pracovník náležet, i pro určení dávek z pojistného systému, nadále aplikují evropská koordinační nařízení, a to včetně formulářů A1 potvrzujících příslušnost k pojistnému systému daného státu.

Pokud do konce roku UK a EU neuzavřou dohodu o budoucím uspořádání vztahů, bude se od 1. ledna 2021 aktivovat druhá část Výstupové dohody. Ta mimo jiné stanoví, že evropská koordinační nařízení se budou nově vztahovat už pouze na občany EU a UK, kteří byli v určitém přeshraničním vztahu mezi UK a EU před 1. lednem 2021, a to pouze po takovou dobu, po kterou bude jejich situace trvat bez přerušení a beze změny. Očekává se, že Evropská komise vydá bližší specifikaci toho, jak by jednotlivé členské státy i příslušné instituce sociálního zabezpečení měly vykládat pojmy „bez přerušení“ a „beze změny“.

Evropská komise také nedávno vydala doporučení, jak postupovat po skončení přechodného období mezi UK a EU u pracovníků vyslaných v souladu se směrnicí EU o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb. Tento pokyn by mohl významně omezit i oblast pojistného na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění po 1. lednu 2021. Orgány sociálního i zdravotního pojištění v ČR nicméně potvrdily, že v současné době se nechystají dle tohoto doporučení postupovat. Obdobný přístup by měly zaujmout i jiné státy EU.

U pracovníků vyslaných z ČR do UK a vice versa před 1. lednem 2021 se tudíž po novém roce z pohledu sociálního a zdravotního pojištění nic nemění. Po dobu trvání jejich vyslání zůstávají v platnosti vystavené formuláře A1 potvrzující jejich příslušnost k pojistnému systému daného státu i všechny související formuláře (např. formulář S1 potvrzující nárok na plnou zdravotní péči ve státě bydliště) vystavené do konce roku 2020.

Situaci osob, na které již nebude možné od 1. ledna 2021 aplikovat výše popsaná pravidla, bude nezbytné vždy nově

samostatně posoudit nejen dle české, ale i dle britské lokální pojistné legislativy. Jelikož v současné době ČR nemá s UK bilaterální smlouvu o sociálním zabezpečení, mohly by nastat situace (obdobně jako tomu bylo před vstupem ČR do EU), kdy zaměstnavatelé budou muset za vyslané pracovníky platit pojistné na sociální a zdravotní pojištění v obou státech nebo naopak vyslaní pracovníci nebudou pojištěni ani v jednom státě. Nicméně aktuální snahy mezi UK a EU směřují k uzavření bilaterální dohody na úrovni EU, která by byla právně závazná pro všechny členské státy.

Znění a rozsah této dohody jsou v současné době v jednání. Pokud by se dohoda stihla dojednat před koncem roku a vstoupila by v platnost od 1. ledna 2021, znamenalo by to, že by se vůbec neaktivovala výše popsaná druhá část Výstupové dohody a přeshraniční vztahy mezi EU a UK v oblasti sociálního zabezpečení by upravovala tato nová dohoda.

12 | Daňové a právní aktuality – listopad 2020

Kybernetickou odolnost finančních institucí zabezpečí DORA

Evropská komise zveřejnila návrh tzv. Digital Operational Resilience Act (DORA) upravující požadavky na bezpečnost finančních institucí v oblasti informačních a komunikačních technologií (ICT). Banky, burzy cenných papírů, clearingová centra nebo například fintech společnosti tak budou muset vyhovět přísným standardům.

Linda Kolaříková
lkolarikova@kpmg.cz
222 123 889

Martin Čapek
mcapek@kpmg.cz

Návrh tohoto evropského nařízení má být součástí širšího balíčku věnovaného digitálnímu peněžnictví. Balíček dále zahrnuje obecnou strategii, legislativní návrhy týkající se trhu kryptoměn a aktualizovanou strategii pro moderní a bezpečné maloobchodní platby. Cílem je odstranění dosavadní roztržitosti jednotného digitálního trhu, přijetí celoevropského rámce zabezpečujícího digitální inovace, podpora finančnictví poháněného daty a zohlednění souvisejících rizik, včetně posílení odolnosti finančních systémů.

Nová právní úprava se snaží reagovat na neustále se zvyšující závislost finančního sektoru na softwaru a digitálních procesech a s tím spojený nárůst rizika při využívání ICT. Finanční instituce jako banky, burzy cenných papírů, clearingová centra stejně jako fintech společnosti budou muset vyhovět přísným standardům. Přísnějšímu dohledu se nevyhnou ani poskytovatelé ICT služeb (včetně tzv. BigTech společností) poskytující cloudové služby uvedeným finančním institucím.

DORA má pokrýt následující oblasti:

- Stanovení a sjednocení požadavků na zabezpečení systému finančních institucí před kybernetickými útoky a sjednocení hlášení těchto útoků.
- Zavedení povinného testování finančních institucí, zejména v oblasti ICT a jejich odolnosti vůči kybernetickým útokům. Určitý stupeň testování má být povinný pro všechny, vyšší stupeň (například penetrační testy) pouze pro finanční instituce označené za systémově významné.
- Zavedení dohledu při outsourcingu ICT služeb finančními institucemi, včetně detailnější úpravy náležitostí smluv uzavíraných mezi finančními institucemi a poskytovateli těchto služeb.
- Zavedení určitého typu dohledu nad poskytovateli kritických ICT služeb pro finanční instituce ze strany unijního orgánu.

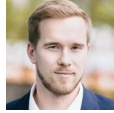
Rozlišováno a regulováno má být celkem 20 typů finančních institucí. Zahrnuty naopak nejsou například platební systémy, systémy platebních karet, některé provozní systémy či účastníci ve smyslu směrnice SFD (Settlement Finality Directive).

Za spam padla rekordní pokuta

Úřad pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ) v srpnu tohoto roku udělil dosud nejvyšší pokutu v souvislosti s opakovaným nevyžádaným rozesíláním obchodních sdělení (spam). Společnost podnikající v oblasti prodeje ojetých automobilů zaplatila šest milionů korun.

Ladislav Karas
lkaras@kpmg.cz

Martin Čapek
mcapek@kpmg.cz

Je protiprávní, aby inzerent kohokoliv „obtěžoval“ a bez jeho souhlasu či jiného legitimního důvodu mu prostřednictvím elektronických prostředků zasílal nevyžádaná obchodní sdělení. V souladu se zákonem o některých službách informační společnosti (tzv. antispamový zákon) lze využít elektronické kontakty (např. e-mailové adresy) za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas.

Výjimku z tohoto pravidla tvoří využití elektronického kontaktu inzerentova zákazníka. V případě, že inzerent získal elektronický kontakt zákonným způsobem v souvislosti s prodejem vlastních výrobků nebo služeb, může tento kontakt v přiměřeném rozsahu užít pro potřeby zasílání obchodních sdělení týkajících se jeho vlastních obdobných výrobků nebo služeb (neprojevil-li zákazník s tímto nesouhlas).

Zmíněná společnost opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení adresátům, kteří k tomu nedali souhlas, ani se nejednalo o její zákazníky. Tím porušila výše uvedená pravidla a dopustila se tak přestupku.

V rámci obsáhlého rozhodnutí ÚOOÚ konstatoval několik důležitých skutečností. Jednou z nich bylo, že souhlas musí splňovat zákonné náležitosti (ve smyslu požadavků na souhlas se zpracováním osobních údajů) a musí být zcela jednoznačně doloženo jeho udělení. Důkazní břemeno přitom leží výhradně na správci osobních údajů, resp. šířiteli obchodních sdělení (tedy společnosti).

Společnost se snažila doložit údajně získané souhlasy pouhým poukazem na postupy jejich získávání a uchovávání. To však úřad neshledal jako dostatečný doklad o udělení souhlasů konkrétních adresátů obchodních sdělení.

Bezprecedentní výši pokuty úřad odůvodnil mimo jiné tak, že pochybení se odehrálo v rámci rozsáhlé reklamní kampaně (zaslání na téměř půl milionu e-mailových adres) a bylo systematického a komplexního charakteru (množství zaslaných obchodních sdělení bez právního titulu bylo v řádech tisíců).

V neposlední řadě se úřad vyjádřil k námitkám společnosti ohledně osoby šířitele. Rozhodne-li se podnikatel šířit obchodní sdělení prostřednictvím jiného subjektu, jedná tak na vlastní nebezpečí, neboť je primárně jeho povinností zajistit zákonnost takového jednání.

Z tohoto rozhodnutí je patrné, že ÚOOÚ nebude přehlížet neoprávněné zasílání obchodních sdělení a je připraven tyto praktiky tvrdě sankcionovat. Nezbyvá než doporučit, aby inzerenti pečlivě uvážili, jakým adresátům je konkrétní obchodní sdělení určeno a jestli existuje právní titul pro jeho zaslání. Zároveň by neměli podceňovat konkrétní podobu souhlasů a jejich řádnou evidenci.

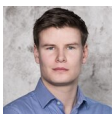
14 | Daňové a právní aktuality – listopad 2020

Mezinárodní pravidla pro zdanění digitální ekonomiky postupují do další fáze

V polovině října OECD předložila upravená pravidla pro zdanění digitální ekonomiky k veřejným připomínkám. Vydání konečné verze pravidel včetně návrhu legislativní úpravy plánuje na polovinu roku 2021. Pravidla jsou stále založena na dvoupilířovém principu: první pilíř dává státům právo zdanit příjmy realizované na jejich území, aniž by byla nutná fyzická přítomnost osoby, které příjmy plynou. Druhý pilíř zajišťuje minimální úroveň celkového zdanění.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Matěj Kolář
kpmg@kpmg.cz

Blueprint for Pillar One a *Blueprint for Pillar Two* – to jsou dokumenty obsahující nová pravidla. Shoda na základních principech v nich obsažených má podporu skupiny největších ekonomik světa vyjádřenou na úrovni G20. Stále je ale řada technických oblastí, které je třeba dořešit a odsouhlasit.

Pravidla se budou vztahovat na podniky z oborů tzv. automatizovaných digitálních služeb (internetová reklama, internetové vyhledávače, sociální sítě, prodej dat) a podniky prodávající konečným spotřebitelům, přičemž celkový obrát za celou skupiny bude u těchto podniků muset přesáhnout 750 mil. eur ročně. Změnou oproti stávajícím pravidlům je především právo zdanit příjem (zisk) ve státě, kde nemá podnik fyzickou přítomnost, nebo jen omezeně, ale kde tyto příjmy či zisky generuje. Těmto státům, tedy státům zdroje, bude alokována část celkových zisků nadnárodní společnosti stanovených z konsolidovaných finančních výkazů. Alokační vzorec bude stanoven na základě odsouhlaseného alokačního vzorce (tzv. částka A). Nová pravidla obsahují ještě tzv. částku B, která státu zdroje náleží, pokud tam podnik prostřednictvím stále provozovny nebo dceřiné společnosti uskutečňuje činnosti, jako jsou marketing nebo distribuce. Mechanismus stanovení zisku vztahujícího se k těmto činnostem by měl být stanoven jednotně, tak aby se minimalizovaly spory mezi jednotlivými státy. Součástí pravidel by měly být i postupy stanovení základu daně včetně přenosu ztrát a zamezení dvojímu zdanění.

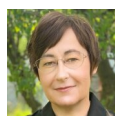
Druhý pilíř obsahuje pravidla spravedlivého zdanění nadnárodních skupin například v situacích, kdy některé státy nevyužijí možností zdanění daných jim v rámci prvního pilíře. Plán pro druhý pilíř však byl odsouhlasen ke zveřejnění k připomínkám bez toho, že by na jeho principech byla dosažena shoda a může tedy doznat ještě podstatnějších změn.

NSS vymezil rozdíl mezi smluvním a zahraničním zaměstnancem

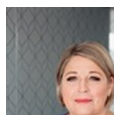
Nejvyšší správní soud (NSS) ve svém rozhodnutí upřesnil definici smluvního a zahraničního zaměstnance stanovenou zákonem o nemocenském pojištění. Rozlišení mezi těmito dvěma kategoriemi zaměstnanců pracujících v ČR je v praxi důležité kvůli odvodům pojistného na sociální zabezpečení.

Iva Krákorová
ikrakorova@kpmg.cz

Mária Marhefková
mmarhefkova@kpmg.cz

Lenka Nováková
lnovakova@kpmg.cz

V obou případech, jak u smluvního, tak u zahraničního zaměstnance je zaměstnavatelem subjekt se sídlem v tzv. nesmluvním státě (tj. všechny státy mimo státy EU, EHP, Švýcarsko a státy, se kterými má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu o sociálním zabezpečení), ale pouze smluvní zaměstnanci podléhají v souladu s předpisy o nemocenském pojištění povinným odvodům pojistného na sociální zabezpečení v ČR. Tyto odvody je povinná hradit česká společnost (tzv. smluvní zaměstnavatel), do které byli smluvní zaměstnanci vysláni pracovat. Z povinného nemocenského pojištění jsou v ČR vyňati pouze zahraniční zaměstnanci, tj. ti, kteří jsou činní na našem území ve prospěch zahraničního zaměstnavatele z nesmluvního státu.

Předmětem soudního řízení u NSS (č. j. 9 Ads 104/2018 ze dne 21. října 2020) byla povinnost odvodu pojistného na sociální zabezpečení za zaměstnance zahraničního zaměstnavatele se sídlem v Jersey (tj. ve státě, který je považován za nesmluvní stát), kteří poskytovali české společnosti manažerské služby na území ČR na základě smlouvy o poskytování služeb.

Jednalo se o zaměstnance, kteří původně pracovali na manažerských pozicích pro českou společnost na základě pracovněprávních vztahů s ní uzavřených dle českého zákoníku práce. Pracovní smlouvy s českou společností byly ukončeny, aby byly nově formálně uzavřeny se společností, která má sídlo v nesmluvním státě (Jersey) a zaměstnanci tak byli považováni za zahraniční zaměstnance. Tím přestali podléhat povinným odvodům pojistného na sociální zabezpečení. Pracovní pozice a faktická náplň práce daných zaměstnanců však zůstala bez jakékoliv změny. I nadále pracovali pro českou společnost, jako tomu bylo před ukončením pracovních smluv.

Okresní správa sociálního zabezpečení (OSSZ) po provedené kontrole u české společnosti v rámci správního řízení rozhodla, že tito zaměstnanci nenaplňují definici zahraničního zaměstnance, nýbrž že se jedná o zaměstnance smluvní. Tedy, že pracují ve prospěch české společnosti a tudíž povinným odvodům na sociální zabezpečení v ČR podléhají. Pojistné měla odvádět česká společnost, která dle posouzení OSSZ naplnila definici smluvního zaměstnavatele. NSS ve shodě se správním orgánem a rovněž s krajským soudem dospěl ke stejnému závěru, a proto kasační stížnost zamítl.

NSS uvedl, že i když obě kategorie zaměstnanců pojí skutečnost, že mají uzavřen pracovněprávní poměr se

zahraničním zaměstnavatelem z nesmluvního státu, v případě zahraničního zaměstnance neexistuje vedle zahraničního zaměstnavatele žádný jiný český subjekt, k němuž by zaměstnanec měl blízkou vnitřní vazbu (hospodářskou, organizační).

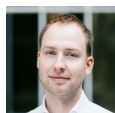
Naopak, v případě smluvního zaměstnance existuje v rámci nastavených vztahů ještě tuzemský subjekt, s nímž zaměstnanec sice nepojí formálněprávní pracovní vztah, nicméně mezi nimi existuje určitá vazba. Touto osobou je tzv. smluvní zaměstnavatel.

Pokud tedy ve vaší společnosti působí zaměstnanci, kteří mají právního zaměstnavatele v nesmluvní zemi, doporučujeme prověřit skutkový stav dané struktury a povinnost odvodů pojistného na sociální zabezpečení v ČR ve světle výše uvedených závěrů NSS.

17 | Daňové a právní aktuality – listopad 2020

NSS posvětil milionovou pokutu za švarcsystém

Nejvyšší správní soud (NSS) se v rozsudku z června tohoto roku znovu zabýval problematikou tzv. švarcsystému. Shledal, že milionovou pokutu za umožnění výkonu nelegální práce uložila inspekce práce oprávněně. Rozhodnutí by mělo být varováním zejména pro podnikatele spolupracující s fyzickými osobami jako dodavateli.

Ladislav Karas
lkaras@kpmg.cz

Václav Bělohoubek
kpmg@kpmg.cz

Tzv. švarcsystém znamená, že podnikatel zajišťuje některé své činnosti prostřednictvím fyzických osob jakožto samostatných podnikatelů (na základě obchodněprávního vztahu), přičemž však výkon těchto činností vykazuje znaky závislé práce. Závislou prací se podle zákoníku práce rozumí práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a kterou zaměstnanec pro zaměstnavatele vykonává osobně. Výkon závislé práce mimo pracovněprávní vztah přitom zákon zakazuje.

V projednávaném případě společnost zajišťovala pro svého klienta, výrobce automobilových komponentů, činnost spočívající v třídění vadných a bezvadných součástek. Tuto činnost zajišťovala prostřednictvím několika OSVČ.

Tito „poskytovatelé služeb“ neměli možnost ovlivnit čas, místo nebo způsob práce ani odměnu za ni. Nástroje k práci včetně běžného nářadí si pronajímali od společnosti a neměli ani vlastní pracovní oblečení – pronajímali si v podstatě firemní stejnokroj. Podstoupili školení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a při provádění zakázek se řídili manuály společnosti a jejího klienta nebo instrukcemi zaměstnance společnosti. Většina poskytovatelů nejprve pracovala pro společnost na základě dohod o provedení práce a po zaučení si zřídili živnostenské oprávnění, aby mohli pracovat pro společnost externě – náplň práce se přitom nelišila. Jako poskytovatelé služeb sice mohli odmítat jednotlivé zakázky, ale činili tak minimálně, protože je společnost motivovala hodnotícím systémem, na základě kterého mohla měnit jejich odměny. Své služby fakturovali prostřednictvím jednotného systému požadovaného společností. Většina těchto poskytovatelů služeb pak pracovala pouze pro danou společnost a byla tak na ni finančně závislá.

Mezi sporné otázky patřil způsob určení odměny, který se v průběhu řízení nepodařilo prokázat. Daná společnost argumentovala, že odměny vyplácela na základě odvedené práce (zkontrolovaných kusů), přičemž z převažujících důkazů však vyplývalo, že se odměny vyplácely podle odpracovaných hodin, což by byl další znak typický pro závislou práci. Podle soudů by však ani výplata odměny na základě zkontrolovaných kusů na výsledku celkového zhodnocení situace nic nezměnila.

Na základě skutkových zjištění NSS uzavřel, že činnost, kterou OSVČ pro společnost vykonávali, nebyla ve své skutečné podstatě poskytováním služeb, ale výkonem závislé práce. Podle soudu šlo o učebnicový příklad promyšleného švarcsystému.

Společnosti zejména přitížila skutečnost, že OSVČ fakticky nemohli činnost vykonávat samostatně, když

postupovali podle manuálu a instruktaže společnosti a neměli ani žádné vlastní vybavení. Jejich činnost se zkrátka příliš podobala činnosti běžných zaměstnanců (firemní stejnokroje, obvyklá školení).

Jak současně upozorňuje Státní úřad inspekce práce ve svém zpravodaji, při posuzování, zda dochází na pracovišti k nelegálnímu zaměstnávání, je podstatná skutečná povaha vykonávané činnosti. Ani propracovaná smluvní dokumentace nemůže převážet nad tím, jak spolupráce s poskytovateli služeb fakticky probíhá.

Podnikatelé spolupracující s fyzickými osobami jakožto dodavateli by tedy měli prověřit možná rizika. Inspekce práce může za umožnění nelegální práce uložit „zaměstnavateli“ pokutu až 10 milionů korun. Kromě toho může být doměřena daň a pojistné a v krajním případě může následovat i trestněprávní postih.

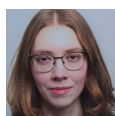
19 | Daňové a právní aktuality – listopad 2020

SDEU: Plný nárok na odpočet lze uplatnit i u výdajů, ze kterých má prospěch třetí osoba

V případě C-405/19 Vos Aannemingen Soudní dvůr Evropské unie (SDEU) rozhodoval o tom, zda je možné uplatnit plný nárok na odpočet z výdajů, ze kterých má prospěch třetí osoba, a kdy se prospěch z těchto výdajů považuje za vedlejší.

Martin Krapinec
mkrapinec@kpmg.cz

Marcela Jelínková
kpmg@kpmg.cz

Žalobkyně, společnost Vos Aannemingen, se zabývala prodejem bytových domů, které vystavěla na pozemcích třetích osob. Společnost prodávala byty a vlastníci pozemků prodávali podíly na pozemcích odpovídající bytům. Společnost hradila veškeré náklady na reklamu, administrativní náklady a odměny realitních makléřů a z těchto plnění uplatňovala plný nárok na odpočet DPH. Belgický správce daně však měl za to, že společnost měla nárok na odpočet DPH jen v rozsahu, který se vztahoval k prodeji samotných domů, nikoliv také k prodeji pozemků.

Společnost argumentovala tím, že mezi uvedenými výdaji a její hospodářskou činností existuje přímá a bezprostřední souvislost. Prospěch, který má z těchto výdajů třetí osoba, je navíc vedlejší, jelikož společnost uvedené výdaje vynakládá hlavně kvůli vlastní hospodářské činnosti.

Už dříve soud judikoval, že pokud existuje přímá a bezprostřední souvislost mezi přijatými plněními a hospodářskou činností osoby povinné k dani, má tato osoba nárok na odpočet, i když má z uvedených plnění prospěch také třetí osoba. Prospěch se pak považuje za vedlejší, pokud jsou poskytovaná plnění uskutečňována ve vlastním zájmu osoby povinné k dani. V uvedeném případě SDEU shledal, že prospěch plynoucí třetí osobě může být považován za vedlejší a nemůže tedy omezit rozsah nároku společnosti na odpočet.

Z hlediska rozsahu nároku na odpočet je také důležité zvážit, jestli jsou výdaje součástí režijních nákladů, nebo jestli mohou být přiřazeny konkrétním plněním na výstupu. Pokud by se ukázalo, že určitá část výdajů byla vynaložena pouze pro účely prodeje pozemků, společnost by z této části výdajů nárok na odpočet neměla.

Věřitel ani dlužník nemusí být plátcí DPH v okamžiku snížení základu DPH

Je v souladu se směrnicí o DPH, aby věřitel i dlužník museli být plátcí DPH v okamžiku poskytnutí plnění a zároveň v okamžiku provedení opravy základu daně? V polském případě C-335/19 se touto otázkou zabýval Soudní dvůr Evropské Unie (SDEU) i v souvislosti se skutečností, že dlužník vstoupil do likvidace.

Tomáš Havel
thavel@kpmg.cz

Veronika Šlapáková
vslapakova@kpmg.cz
222 123 354

Polská společnost E. poskytovala daňové poradenství subjektu, v důsledku čehož jí vznikla pohledávka. Tu dlužník nezaplatil a později vstoupil do likvidace. Společnost se domnívala, že má nárok na opravu základu daně u vzniklé pohledávky, nicméně polský správce daně s tím nesouhlasil. V polském zákoně o DPH je totiž stanovena podmínka, že věřitel i dlužník musejí být plátcí DPH jak v okamžiku poskytnutí plnění, tak i v okamžiku provedení opravy. Zároveň dlužník nesmí být v insolvenčním řízení nebo v likvidaci.

SDEU konstatoval, že směrnice o DPH umožňuje členským státům odchýlit se v případě částečného nebo celkového nezaplacení ceny plnění, nicméně tyto odchylky mají zohlednit nejistotu týkající se toho, zda je nezaplacení definitivní. Zároveň SDEU připomněl, že využití takové odchylky neumožňuje, aby bylo zcela vyloučeno snížení základu DPH v případě nezaplacení ([viz C-127/18 A-PACK CZ](#)).

Podle SDEU podmínka, aby byl dlužník plátcem DPH ke dni poskytnutí plnění, nemůže být odůvodněna nutností zohlednit nejistotu týkající se toho, zda je nezaplacení definitivní. Zda je dlužník v době poskytnutí plnění plátcem DPH samo o sobě nevede k závěru, že existuje riziko, že pohledávka nebude vymožena. Tím spíše, jak citoval SDEU Evropskou komisi, že plnění může být poskytnuto i neplátcům, osvobozeným osobám nebo spotřebitelům, aniž by byla dotčena povinnost věřitele vybrat DPH a právo opravit dodatečně základ daně.

Další podmínka, kdy dlužník musí být v okamžiku opravy základu daně plátcem DPH, není, dle již dříve judikovaného případu (C-127/18 A-PACK CZ), v souladu se směrnicí o DPH. Podmínka, aby byl věřitel v době opravy plátcem DPH, není dle SDEU odůvodněna nejistotou, zda je nezaplacení definitivní. Existence pohledávky a povinnost dlužníka ji uhradit totiž nezávisí na zachování věřitele jako plátce DPH a nevyvolává riziko, že pohledávka nebude uhrazena.

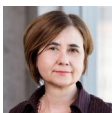
Poslední podmínka, aby dlužník nebyl v likvidaci ke dni poskytnutí plnění nebo v okamžiku provedení opravy, dle SDEU skutečně zohledňuje nejistotu ohledně definitivního charakteru nezaplacení. Nicméně pokud by věřitel před ukončením likvidace dostatečně prokázal, že pohledávka zůstane neuhradena, mělo by mu být umožněno snížit základ daně a zároveň, pokud by pohledávka byla následně uhrazena, pak by tento základ opět zvýšil. Takovýto postup by byl v souladu se zamýšlenými cíli směrnice o DPH a zároveň by méně omezoval věřitele ([viz C-246/16 Di Maura](#)).

Stručné aktuality, listopad 2020

Daňové a právní novinky posledního měsíce jednou nebo dvěma větami.

Václav Baňka
vbanka@kpmg.cz

Lenka Fialková
lfialkova@kpmg.cz

KRÁTCE Z DOMOVA

- Vláda schválila věcný záměr nového zákona o účetnictví.
- Vláda by měla projednat návrh zákona implementující digitalizační směrnici. Ta by měla k 1. srpnu 2021 umožnit online zakládání obchodních společností.
- Poslanecká sněmovna projednává návrh zákona o podmínkách poskytování sdíleného ubytování. Jeho cílem je regulovat poskytování sdíleného ubytování distančním způsobem prostřednictvím digitálních platforem ve vztahu k ostatním spolumajitelům dotčené nemovitosti.
- V úředním věstníku EU bylo vydáno nařízení 2020/1503 o evropských poskytovatelích služeb skupinového (crowdfundingového) financování. Aplikovatelné bude od 10. listopadu 2021.
- Vláda prodloužila do 31. prosince 2020 režim B programu Antivirus, a to beze změn. Příspěvek bude tedy zaměstnavatelům i nadále poskytován ve výši 60 % vyplacených náhrad mezd včetně povinných odvodů, maximálně do výše 29 000 Kč měsíčně na zaměstnance. Nemění se ani postup pro zaměstnavatele nebo úřady práce při jeho uplatňování.
- Vláda přijala krizové opatření č. 1113 omezující volný pohyb osob, který mimo jiné zaměstnavatelům nařizuje v maximální možné míře využívat práci na dálku. Opatření by mělo být účinné do 20. listopadu 2020 do půlnoci.
- Na daňovém portálu Finanční správy byl zveřejněn elektronický formulář Oznámení DAC6.
- Ministerstvo financí zveřejnilo návrh formulářových podání k dani z digitálních služeb, a to registrační formulář a formulář daňového přiznání. Návrh samotného zákona je stále ve druhém čtení.
- Daňový balíček pro rok 2021, který mimo jiné obsahuje zavedení stravenkového paušálu, prošel v Poslanecké sněmovně druhým čtením. Předloženo bylo kolem 60 pozměňovacích návrhů včetně zrušení superhrubé mzdy, avšak ve více verzích obsahujících rozdílné výše sazeb daně, které by se měly po zrušení superhrubé mzdy uplatňovat. O pozměňovacích návrzích se bude hlasovat ve třetím čtení.
- Ve Sbírce zákonů byl vyhlášen zákon, který odkládá EET až do roku 2022 a zákon upravující poskytnutí státní záruky v rámci programu COVID III.
- V závislosti na rozhodnutí Evropské komise vydala Finanční správa souhrnný přehled o možnostech osvobození od cla a daně z přidané hodnoty při dovozu zboží ze třetí země, a to v souvislosti s pandemií způsobenou SARS-CoV-2.

KRÁTCE ZE SVĚTA

- Evropská komise prodlouží všechny oddíly Dočasného rámce pro opatření státní podpory o šest měsíců, tj. do 30. června 2021, v případě podpory rekapitalizace o tři měsíce, tj. do 30. září 2021. Dočasný rámec nově umožňuje členským státům dočasně přispívat na fixní náklady společností až do výše tří milionů eur na podnik, pokud z důvodu koronavirové krize čelí poklesu tržeb během rozhodného období nejméně o 30 % ve srovnání se stejným obdobím roku 2019.
- Evropská komise prodlouží stávající dočasné osvobození od cla a DPH při dovozu ochranných

22 | Daňové a právní aktuality – listopad 2020

a zdravotnických prostředků ze zemí mimo EU do konce dubna 2021. Komise také navrhla, aby nemocnice a samostatní lékaři nemuseli platit DPH při nákupu vakcín a testovacích souprav pořízených v souvislosti s řešením koronavirové krize, pokud s tím budou členské státy souhlasit.

- Rada EU pro hospodářské a finanční záležitosti (ECOFIN) upravila seznam nespolupracujících jurisdikcí pro daňové účely. Ministři financí EU souhlasili s přidáním Anguilly a Barbadosu do seznamu a s vymazáním Kajmanských ostrovů a Ománu.
- OECD vydala druhou monitorovací zprávu pro Českou republiku, Dánsko, Finsko, Koreu, Norsko, Polsko, Singapur a Španělsko, která shrnuje přezkoumání povinnosti zavést minimální standard pro zlepšení řešení daňových sporů (MAP). Podle OECD vykazuje proces vzájemného hodnocení pozitivní změny ve všech osmi jurisdikcích.
- Francie oznámila, že daň z digitálních služeb pro rok 2020 bude splatná v prosinci 2020. V únoru 2020 bylo pozastaveno splácení francouzské daně z digitálních služeb bez úroků z prodlení nebo sankcí za dubnovou a říjnovou splátku. Španělský senát zavedení daně z digitálních služeb schválil začátkem října s očekávanou účinností od 1. ledna 2021.

23 | Daňové a právní aktuality – listopad 2020

[LinkedIn](#) | [Twitter](#) | [Facebook](#) | [Instagram](#)

www.kpmg.cz

Tel.: +420 222 123 111

Informace zde obsažené jsou obecného charakteru a nejsou určeny k řešení situace konkrétní osoby či subjektu. Ačkoliv se snažíme zajistit, aby poskytované informace byly přesné a aktuální, nelze zaručit, že budou odpovídat skutečnosti k datu, ke kterému jsou doručeny, či že budou platné i v budoucnosti. Bez důkladného prošetření konkrétní situace a řádné odborné konzultace by neměla být na základě těchto informací činěna žádná opatření.

© 2025 KPMG Česká republika, s.r.o., a Czech limited liability company and a member firm of the KPMG global organization of independent member firms affiliated with KPMG International Limited, a private English company limited by guarantee. All rights reserved.